

Dahl: Ogsaa jeg maa aldeles erklære mig imod det stillede Forslag. Jeg har ikke hørt Noget, som kunde bekræfte, at Ordet „Tungekræft“ skal udelades, ligesaa lidt som der er nogen Grund til at udelade Ordene „typhøs eller putrid Feber“; om „Dværke“ forekommer det mig, at baade den høitærede Minister og den ærede Viceformand (Lehmann) have tilstrækkeligt udtalt sig og oplyst det Urigtige, der vilde være i at gaae ind paa Forslagsstillernes Forslag. „Tungekræft“ er vel noget i Almindelighed beslagtet med Mundsygge, men det kan dog nok være, at Nogle ville, naar Ordet „Tungekræft“ var udeladt, derved antage, at en særegen Art af Mundsygge, som nærmest kaldes Tungekræft, var undtagen fra dette Tilfælde, og det troer jeg ikke vilde være heldigt; og at typhøs og putrid Feber, eller, som den høitærede Minister kaldte dem, Nerves- og Forraadnessfeber — nogle af de smitsomme og visnok meget farlige Sygdomme, som der vel er al Grund til at lade det Offentlige have Tilsyn med — skulde udelades, det seer jeg heller ingen Grund til. Det forekommer mig saaledes, naar jeg seer hen til Forslagernes Realitet, at være aldeles evident, at man bør erklære sig derimod, og tager jeg endelig Hensyn saavel til Landsstingets Stilling med Hensyn til denne Lov tidligere, som med Hensyn til, at Loven engang er vedtagen i Folkethinget, forekommer det mig at ville være meget uheldigt nu at foretage saa ubetydelige Forandringer som de, her ere bragte i Forslag.

Faurshou: Jeg skal blot tillade mig at oplyse den ærede Landsstingsmand om, at Tungekræft efter min Mening er en saa ubetydelig Sygdom, at jeg vilde finde det høist besynderligt, om den optoges i nærværende Lov.

Dahl: Hvorfor skal saa ikke ogsaa Mundsygge udelades?

Faurshou: Fordi jeg anseer den for at være mere farlig.

Dahl: Efter sagkyndige Mænds Erklæring ere Mundsygge og Tungekræft dog meget nær beslagtede, om ikke selvsamme Sygdom.

Faurshou: Jeg maa tilstaae, at jeg ved Mundsygge nærmest har tænkt mig denne i Forbindelse med Kloyssygge hos Hornqvæg.

J. Rasmussen: Ja, efter hvad jeg har hørt udtale af den høitærede Minister og flere af Thingets Medlemmer, skulde jeg være tilbøielig til at tage de 3. sidste Punkter af det til S. 10 stillede Wndringsforslag, tilbage. Derimod finder jeg, i det Mindste ikke for Dierblikket, Anledning til at tage det første Punkt tilbage, fordi det ikke alene er min Mening, men ogsaa Enhver, jeg har talt med herom, har forsikret mig, at Tungekræft ikke er saa farlig en Sygge, at dens Tilstedeværelse bør forhindre en Mand fra at benytte sine Dyr paa Steder, hvor de kunne komme i Berøring med Andres. Det synes at være en lille Forandring, her foreslaaes, men den kan have meget betydelige Følger. Naar f. Ex. en Mand har et Dyr, der lider af Tungekræft, saa er han forhindret fra at benytte det til Arbejde eller at føre det til Torvs eller til andre Steder, hvor det kan komme i Berøring med Kreaturer af samme Art, og det er dog en stor Ubehagelighed, som Eiereren saaledes udsættes for. Men ikke nok hermed: hvis han kommer til saadanne Steder, som Markeder eller fremmede Græsgange osv., saa kan han blive multeret med fra 2 til 50 Rd., og det synes dog virkelig at være for meget, naar man tænker sig, at Tungekræft ikke er en farligere Sygdom, end at den kan blive cureret af Enhver endog ved Hjælp af et simpelt Huusraad, saavidt jeg huffer, blot ved lidt Salt og Vand.

Dahl: Jeg skal blot gjentage, at efter den Underretning, som jeg har søgt at skaffe mig fra særdeles sagkyndige Veterinairer, ere Tungekræft og Mundsygge saa nær beslagtede, at det i givet Tilfælde er meget vanskeligt at sige, hvad der er det ene, og hvad det andet.

Thomsen: Jeg kan dog heller ikke samstemme med flere af de ærede Talere, der her have udtalt sig, og navnlig ikke med den høitærede Indenrigsminister, i, at denne Benværelse „Hoste og Catarrh“ skulde kunne tilfredsstille,